

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԳՈՎԵՍՏ ԿԱԹՈՒՂՈՍԻԿՈՍԻ

Վարդ տնթառամ ծաղկի նման կու փայլես.

Լուսաւորչի մեծի յաթոռ բազմել ես.

Հայաստանեայց Հանուրց Հայր կոչեցեալ ես.

Անուշ հոտով բոլոր աշխարհս լցուցես:

Անմահութեան հոտոյն դու միշտ բուրեցես,

Յորժամ ի սրբութիւն սրբոց մտանես,

Քաղցրիկ խօսակցութեամբ խորհուրդ կատարես,

Տեառն փրկչին մերոյ զմեզ քաղցրացուցես:

Բամից հայրապետաց պետ անուանեալ ես.

Հրամանաւ Աստուծոյ գլուխ կարգեալ ես.

Զիւղն օծութեան նիւթոյն հսկմամբ պաշտեսցես,

Մինչև ի ծագս երկրի պայծառացուցես:

Դու բարունական սլայծառ և բուրաստան ես,

Դեղեցիկ փայելուչ ծաղկեալ դրրախո ես,

Դիմեալ քեզ ինզրոդաց դու միշտ պարգևես,

Յորդառատ վտակօք սլաքեալ արբուցես:

Աշակերտեալ մանկունք յոլով ժողովես,

Առաքելանման շնորհօք զարգարես,

Փչմամբ եղիսէի Հոգի Սուրբ շնորհես,

Բազմաց՝ հոգով մեռեալք՝ կենդանացուցես:

Հայիս մեզ քաղցր աչօք՝ վերատեսուչ ես,

Տեսանելով զքաղցեալք բանիւ կերակրես:

Զորքոց զայրի տնանկաց նախախնամեսցես,
 Լուսեղէն պատմութեանք մերկեալք զգեցուցես:

Ահունք երկոտասան ի քէն բուսուցես
 Տեսակ զանազանեալ լուսափայլեսցես,
 Հայցմամբ փափագողաց շնորհեալ բաշխեսցես:
 Հոգւոց խաւարելոց լուսադարձեսցես:

Բազմագոյն զաւակովք հաւու նման ես,
 Շնորհօք Հոգւոյն Սրբոյ կաթամբ կերակրես,
 Լուսափայլ փետուրով ձագ թռուցանիցես,
 Խառնեալ զմեզ ընդ նոսին միաւորեսցես:

Ես առ քեզ պաղատիմ՝ դու ինձ լուիցես,
 Հայրական խնամով զիզձս իմ լցուցես,
 Օրհնեալ սուրբ բերանսով՝ զմեզ միշտ օրհնեսցես,
 Նախախնամական գութդ առ մեզ առաքես:

Դօղեալ եմ՝ օրտաբեկ՝ ծառայ քո եմ ես,
 Որդի եմ՝ անառակ, մելորեալ եմ ես,
 Խոնարհեալ անկանիմ՝ զարշապարիդ ես,
 Երես անկեալ գետնի՝ օր միշտ կոխեսցես:

Ա՛յ իմ ծնող հոգւոր լուցեղ զամնար ես,
 Անշիջանելի լոյսդ պարունակեալ ես,
 Խաւարելոյ մարդկան լուսաւորեսցես,
 Դու յիմանալի լուսոյն ժառանգես:

Յայժմոյս մեզայ գոչեմ անցաւոր եմ ես,
 Արտասուլթոր աչօք լսական եմ ես,
 Մոխրաթաւ ժրտեալ տղադակեմ ես,
 Զուհիմ ճար և հնար, բայց ի քէն և ես 4: